

Putxet Actiu

FULL INFORMATIU DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I AMICS DEL PUTXET

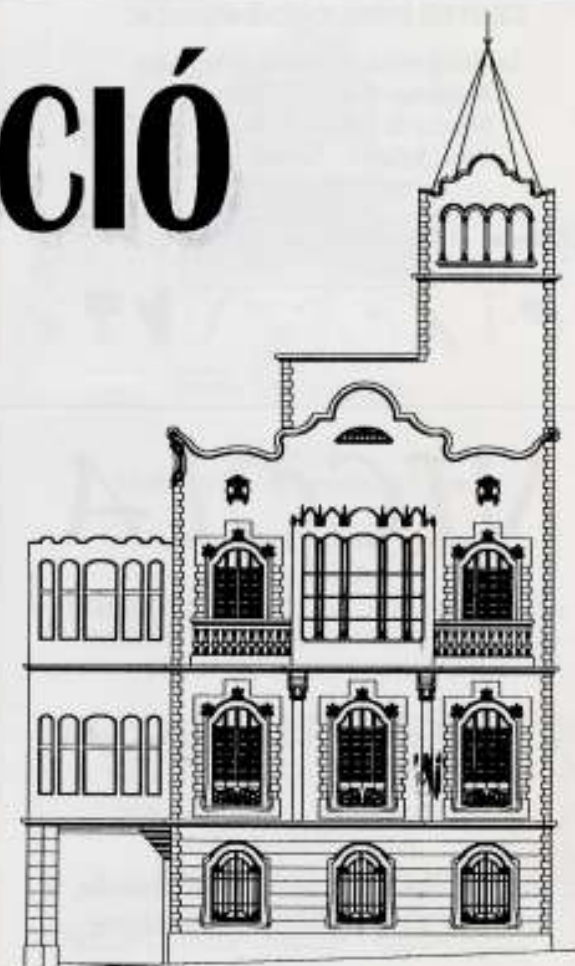
Any 1 N° 2

PUBLICACIÓ TRIMESTRAL

Barcelona setembre de 1997

SATISFACCIÓ

TORRE SANS

DIBUIX REALITZAT PER L'ARQ. ISABEL BLASCO B.

Molts satisfets per la bona acollida del primer número de "Putxet Actiu", ara fa tres mesos, us en presentem el segon. I ho fem amb una bona notícia: la torre Sans, amenaçada de mort per la piqueta d'una constructora, entra en el catàleg de Patrimoni Artístic i, per tant, no serà tirada a terra.

Per als qui ens vam manifestar el juliol passat exigint que la torre es convertís en un equipament públic, aquesta és una petita victòria que compensa molts esforços. Vol-dríem que aquest fos només el principi d'un camí que ens ha de reportar moltes més alegries. Us animem, doncs, a que us afegiu a la nostra lluita. És modesta però ens toca de ple. El Putxet és, al capdavant, allà on vivim.

En aquest número de la revista trobarà el programa de la Festa Major de Sant Gervasi

EDITORIAL

Elogi de l'hivern

L'estiu se'ns escapa un any més. Que curt que sen's fa! I que de pressa queda enrere... Encara no fa ni un mes i, si, tenim les vacances al cap, però ja són les propes.

L'hivern se'ns acosta impertorbable i hi ha alguna cosa en aquesta Natura tan metòdica que treu de polleguera.

L'hivern ha arribat fins ara tots els anys i aquest difícilment en serà una excepció. No siguem desagrats, però, perquè aquest llarg túnel que temem ens proporciona, en realitat, llars de foc, pendents de neu, Nalds, tardes de pluja i, fins i tot, en el súmmum de la consideració, un sol tebi a les terrasses. Però, el que és millor, ens fa rebre l'estiu embogits de contents.

PUTXET ACTIU

Direcció
Yvette Moya- Angeler

REDACCIÓ
Marta Franco y Francisco J. Ollie

PUBLICITAT
Mónica Marambio

DIAGRAMACIÓ
Juan Mario Cuéllar Martínez

LA BÚSTIA DELS VEÏNS

Hola amics,

He llegit el primer número de **Putxet Actiu**, full informatiu de l'Associació de Veïns i Amics del Putxet i tal com ho demaneu us envio aquesta carta per a la secció "La veu jove del Putxet".

Som un grup d'amics que ens agrada molt el món tradicional i voldríem fomentar la cultura gegantera al barri del Putxet. Necessariem gent jove que li agradés tot això del món tradicional i que tingués ganes de portar gegants o bé que sàpiguen tocar la gralla i/o el timbal.

De moment nosaltres ja tenim un gegantó dit Manel. És un pescador, pesa 11 kg. i té una alçada de 2'39 mts. És d'un company de la colla i en principi si hi hagués prou gent el podríem treure en les festes que es celebressin al barri. Amb el temps, tal vegada fora possible tenir, gegants propis. Només cal voluntat i... diners

Si voleu més informació o si ja esteu interessats en apuntar-vos, us podeu adreçar a:

LLUIS CASTELLÓ i MASIP Avgda. República Argentina, 91 àtic 1ª
08023 - BARCELONA - Telèfon: 284. 58.19.

EL PERSONATGE ENTRANYABLE

En Quimet L'home tranquil

Entrevista
Yvette Moya-Angeler

Pescar em deixa nou. Si tens alguna boira al cap, et marxa.

Va arribar al Putxet fa 43 anys, quan aleshores ell en tenia 21. I se'n va enamorar. "Sabia que ja no em mouria més d'aquí dalt", diu embadalit. Havia vingut al barri per obrir una xarcuteria al número 189 de l'avinguda República Argentina, un negoci prósper que s'ha anat fent gran i més gran, i que avui continua renovant-se, ara ja gairebé a les ordres del seu fill i successor a la botiga. En Quimet es jubila el febrer de l'any que ve. Però no el perdrem de vista, perquè estarà voltant pel barri.

-Què és el que li agrada del Putxet?

És una altra Barcelona. Més tranquil·la i més agradable que la de Diagonal en avall. És veritat que no tan tranquil·la com abans, però encara amb racons que fa goig passejar-hi. Té uns caps de setmana magnífics. Potser, això sí, caldria més vigilància a l'entorn del viaducte i al parc del Putxet, que queden molt solitaris. És curiós que la gent del barri viu poc al barri: treballa fora, marxa fora així que pot...

-Li falta caliu de barri, al Putxet?

Aquest barri ha estat una mica... com t'ho diré... individualista. Aquí no ha calgut moure's pel barri, perquè la mateixa qualitat del barri no ho demanava. No ha estat un barri pobre. Ara sembla que des de fa uns tres anys s'està intentant "fer barri" i seria molt interessant que hi ajudessin des de l'Ajuntament.

-A la xarcuteria es fa una mica de barri... Els veïns li expliquen si fa no fa tot el que hi passa...

Home, jo no és que ho vulgui saber però sempre t'arriben veus, t'ho expliquen... o sigui, bé... sí, sí, suposo que sí.

-Li agrada el contacte amb la gent?

Tractar la gent és el més agradable que hi ha. M'encanta la feina, no em sembla que sigui una feina. Coneixes les persones molts anys, veus transformar les famílies, créixer, desaparèixer... És maco.

-I no li passa mai que té malhumor i no li surt de somriure al client?

Doncs no. Tinc algun cop de geni que em queda de quan era jove, però m'he anat apaivagant. No val la pena enfadar-se mai amb ningú. No compensa.

-És de bona pasta.

A mi em sembla que sí.

-Li fa por jubilar-se?

En absolut. No em preocupa gens, ni m'ho plantejo. Sempre miro el present i una miqueta més enllà. No sé, penso que la jubilació és una tranquil·litat... veuré quatre amics, faré algunes coses que m'agraden, pujaré a caminar una estona pel barri... Tampoc no em penso deslligar del tot de la botiga. Tinc tantes idees al cap!

-Quines idees?

No, no, moltes... no són concretes. Improvisaré sobre el que em trobi, tot em fa goig.

-Sempre ha estat així d'optimista?

No sóc depressiu. He tingut problemes com tothom, tot i que de familiars, pocs. Però els problemes, amb voluntat, s'arreglen i si no s'arreglen és que no tenen solució i aleshores no val la pena amoinar-s'hi. La vida s'ha d'encarar amb optimisme. Cada any que passa, diguin el que diguin, anem a millor. La ciutat, la qualitat de vida. Fem memòria i comparem, ens quedarem glaçats.

-Des de la botiga deu haver vist com han canviat els temps. Cada vegada li venen més homes a comprar?

Sí, cada vegada més. Són uns clients una mica més despresos que les senyores, que es nota que fan els números de la casa. L'home compra el que li encarrega la senyora però després es desvia a allò que li agrada a ell i que ella no li compraria.

-Té alguna afició?

Bé... pescar. Una barqueta i una canya.

-Ja té paciència?

Sí, per això et dic que sóc més aviat tranquil. Pescar em deixa nou. Si tens alguna boira al cap, et marxa.

US HO AGRAÏM

Volem agrair la col·laboració de "Viatges GOOD-BYE" de l'Avgda. Rep. Argentina nº 9 (tel: 237. 23. 09) i a la seva directora, Consol Rovira L. així com a SOLTOUR pel regal d' un viatge a Tenerife per a dues persones que l'associació ofereix com a premi pel guanyador-a del concurs de logotip, la data final del qual és el dia 10 d'octubre de 1997. Si encara hi ha algú interessat en presentar el seu treball pot recollir les bases a la bodega Sta. Eulàlia, a l'Avgda. Rep. Argentina 77.

Afanyeu-vos si voleu guanyar el viatge !!!

Associació de veïns i amics del Putxet.

CLASES DE GUITARRA

MONTSERRAT MITJANS M
PROFESORA

INICIACIÓN A LA GUITARRA
GUITARRA CLÁSICA Y POPULAR

CLASES INDIVIDUALES
PRECIOS ASEQUIBLES

418 02 79

L'Associació informa:

Hem fet...

2ª FESTA DEL PUTXET

Ja és el segon any que celebrem la Festa del Putxet. Voldríem que es convertís en la nostra Festa Major. Per què no, oi? Ens ho vam passar d'allò més bé tant al concert de jazz amb botifarra inclosa, com a la festa infantil que va aplegar -malgrat la calor d'aquell matí- nens, nenes i pares, tots cantant i ballant. Els joves voluntaris de l'associació van organitzar jocs, una ginkama i... més coses! Amb premis i caramels per a gairebé tothom.

Aviat tornarem a repetir ja que entre els dies 18 i 26 d'octubre celebrem la Festa Major de Sant Gervasi. Esteu a l'aguait dels cartells que penjarem per anunciar-la i del programa que es repartirà a les botigues del barri. Així, doncs, fins a la propera. T'esperem!

Activitats del Centenari

Com ja sabeu, la nostra associació va participar en el Comissionat que organitza els diferents esdeveniments amb ocasió dels 100 anys que fa de l'annexió de Sant Gervasi a Barcelona. Si, fa cent anys que vam deixar de ser un poble, de tenir un Ajuntament propi i una identitat. L'Ajuntament ja no el tenim, va ser enderrocat el 1968. La identitat sí la podem recuperar, depèn de nosaltres. Les associacions del Comissionat trebalem força perquè la gent que viu aquí tingui consciència de barri i participi en totes aquelles activitats culturals i lúdiques que organitzem. Les activitats del Centenari acabaran el 19 d'abril del 98.

EN POSITIU

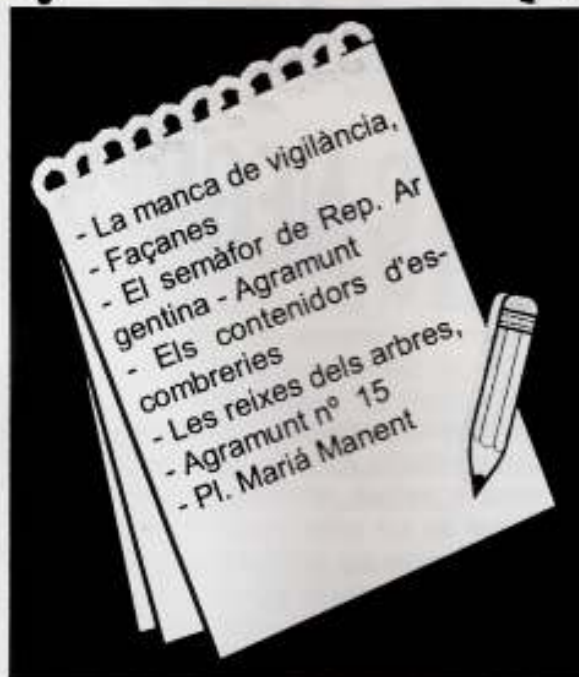
*Hem aconseguit -per fi!- que el pas de viants de darrere la parada d'autobús d'avinguda República Argentina-Vallcarca (en sentit de baixada) sigui més còmode. Es va enderrocar un tros del mur que envolta el solar i es van tornar a fer més enrere. A més, també s'ha tret l'anunci que hi havia en un lateral de la parada: així es pot fer servir per totes dues bandes.

*Al carrer Manacor s'han posat fitons a les voreres per evitar el doble aparcament i facilitar la circulació dels vehicles, especialment els de servei.

*Estem sorpresos perquè ens pensàvem que a la tornada de vacances ens trobaríem zona blava a l'avinguda República Argentina des del carrer Bolívar fins a baix de tot. Tal com vam informar als veïns en el seu moment, l'associació no estava d'acord amb la instal·lació d'aquestes àrees d'aparcament, encara que ens havíem vist una mica obligats a cedir perquè la Unió de Botiguers de la República Argentina i Rodalies les havia demanades i hi feia pressió. En una reunió duta a terme a l'Ajuntament de Sarrià-Sant Gervasi i amb la presència de totes dues parts, es va acordar tirar endavant la proposta amb uns horaris més flexibles, a fi d'afavorir els veïns. Tenint en compte que l'orografia del barri és molt accidentada i que hi ha una manca d'espai per aparcar, veïen amb bons ulls el fet que no s'hai dut a terme, sigui quina sigui la raó.

Què ens preocupa

La manca de vigilància, ja que des de fa un parell de mesos s'han produït una sèrie d'atracaments a la part baixa de la Av. Rep. Argentina, especialment estrabades de bosses a dones. A més ens han arribat queixes de veïns de la zona Manacor-Homer degut a la presència d'un individu molt violent que fins i tot ha arribat a agredir a persones i fer malbé propietats.

Hi ha moltes façanes en mal estat, els propietaris haurien de tenir cura del seu manteniment per evitar accidents.

El semàfor de Rep. Argentina- Agramunt que s'havien compromès a instal·lar aquest estiu no hi és. Ens agradaria saber què és el que ha passat, ¿És que la seva instal·lació està supeditada a la zona blava?

Els contenidors d'escombreries fa un temps enrera els netejaven de tant en tant, cosa que últimament no succeeix per lo que quan hi passes per davant fan molta pudor. Davant del supermercat Caprabo de la Rep. Argentina hi havia tres contenidors de escombreries reciclables (vidres, llaines i papers) Ara només n'hi ha dos volem saber si reposaran el que manca.

L'Ajuntament hauria de reposar les reixes que hi havia als escocells dels arbres, el que evitava ensopegades o caigudes, sobretot de la gent gran.

Al carrer Agramunt nº 15 hi ha una tapa que de tan gastada que està no es veu si és de llum, aigua, gas... Com estava a punt de trencar-se, ho vam denunciar a l'Ajuntament per evitar un accident i fa cinc mesos que hi ha una tanca a sobre que evita que hi passi la gent. Pensem que aquesta no és la solució.

La manca de seguretat i neteja als jardins de Marià Manent. Seria convenient la instal·lació de un pipi-can, ja que la prohibició de gossos en aquesta plaça és del tot inútil, pel que seria molt millor que tinguessin un lloc per fer les seves necessitats. No obstant volem deixar clar que el mantenir el barri net és cosa de tots, no res més de l'Ajuntament

ENS HAN FET SABER

Antoni Cardoner Parpal, de professió Metge veï del carrer, Marmellà 14, ent 2ª ens pregunta

⇒ Voldria saber el destí del solar del carrer Marmellà situat entre el nº 21 i l'accés al Parc del Putxet; està brut i ple de rates.

⇒ Les cases de Marmellà 21 i 21 bis són legals? Hi viuen persones que són, en part, responsables de que s'amunteguin al carrer moltes deixalles i andròmines

⇒ Les deposicions dels gossos. Es pot multar als amos? A qui ens hem de dirigir?

L'OPINIÓ

PUNTS NEGRES

GASOLINERA

No es pot anomenar d'altra manera la gasolinera de l'avinguda República Argentina amb el carrer Craywinkel. Teniem l'esperança que a l'agost se n'acabarien les obres de remodelació, tal com els propietaris s'havien compromès i tal com consta en el projecte presentat a Urbanisme. Aquest projecte preveu la continuació de les voreres, que hauran de ser demarcades per fitons a fi de garantir la seguretat dels vianants i també preveu que s'hi pintin guals (un d'entrada i un altre de sortida). Per acabar-ho d'adobar, tenim entès que aquesta gasolinera no està autoritzada per servir benzina per la part que dona al carrer ni per fer-ho les 24 hores del dia. L'Associació ha parlat sobre aquest tema amb l'Ajuntament moltes vegades, sense que això hagi servit de res per ara. Com que es tracta d'un tipus de comerç altament perillós, creiem que és del tot imprescindible prendre les mesures oportunes abans que haguem de lamentar cap desgràcia, la qual cosa no ens estranyaria tenint en compte que la gent hi passa pel mig, ovint fumant o deixant-hi caure cigarretes enceses. No volem crear alarma entre els veïns però ens cal que ens escoltin i que els nostres representants a l'Ajuntament defensin els interessos dels qui vivim en aquest districte.

EI SOLAR DE LA REP. ARGENTINA

Què us podem dir d'aquest indret? En podríem fer la nostra bandera. Ja hem esgotat les idees per aconseguir, no que l'urbanitzin, no!, només que el netegin. Però no hi ha manera. Ja sabem que es tracta d'una propie-

tat privada i amb problemes d'herències i tot el que això comporta a l'hora de negociar amb l'Ajuntament perquè el compri, però també sabem que és un solar declarat zona verda pel Pla Urbanístic del 1976, i pensem que 21 anys són prou per fer-hi alguna cosa si hi ha realment interès a fer-la. De moment, i a l'espera que s'arribi a un acord amb els propietaris, demanem que el netegin tan aviat com sigui possible ja que està en un estat deplorable, sobretot des que es va construir el mur que fa de suport a les tanques publicitàries. Tanques que, per cert!, ens han dit que són il·legals perquè aquest any no se n'ha renovat el permís. Tanmateix, això no ens preocupa. Volem que netegin el solar. Ara per ara, res més. Gràcies.

L'Associació de Veïns del Farró, a tocar del Putxet, va celebrar la Festa Major del barri el passat cap de setmana de l'11 al 14 de setembre. Ens hi vam acostar per comprovar, una vegada més, que quan fan alguna cosa, hi posen tot l'entusiasme. De l'Associació, no ens podem estar de'esmentar dues dones d'empenta: la Joana i l'Àngels. D'alguna manera, són el motor de l'organització.

Durant els quatre dies de gresca, petits i grans van participar en tota mena d'actes, desafiant un temps de tardor arribat a mala hora. Representants de la nostra associació ens vam apuntar al sopar de germanor que es va fer a la plaça Mañé i Flaquer. Us en fem cinc cèntims: carn a la brasa, xai, botifarres... i cava! Un cop ben tips, música en viu: tothom ballant. Felicitem els qui van fer possible aquesta Festa Major. Així es fa barri!

COMISSIÓ DE LA FESTA MAJOR DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE VALLCARCA NORD.

Per segon any hem gaudit d'una festa major amb una gran participació de tots els veïns, amics i col·laboradors de la nostra Associació

de Veïns de Vallcarca Nord. Enguany, un partit de futbol va iniciar les activitats i després d'una imaginativa tamborinada va esclatar la Festa amb un emotiu pregó a càrrec de la regidora del Districte de Gràcia, Teresa Sandoval i Roig, seguit d'una refrescant actuació del grup d'habaneres Xarxa. L'endemà ens despertàvem amb jocs de taula i amb un grupet de ciclistes que després de donar un parell de voltes pel barri esperaven amb ganes provar algunes d'aquelles truites i pastissos del nostre tradicional concurs.

La tarda del dissabte 20, el Festival infantil, va gaudir de jocs que van preparar i animar els monitors de l'esplai Sant Jordi, la Xocolatada i després les titelles i uns divertidíssims pallasos, on la mainada s'ho va passar d'allò més bé. La nit del dissabte els nostres amics de la Granja del Pont ens van preparar un succulent sopar en els jardins de l'escola Lèxia per poder celebrar el clàssic sopar de germanor, i per a fer per fer una bona digestió vam baixar el carrer Gomis i ens vam posar a ballar fins que a la matinada l'orquestra ens va abandonar. Però com que encara teniem "marxa", en Joan amb els seus "chupinazos" ens recordava que la festa seguia, primer amb una sardinada (...que fins i tot va fer ressò en el Japó...), i una audició de sardanes en què molta gent va dansar.

La tarda encara que remullada no va obstaculitzar la desfilada de disfresses per part dels més jovenets. I... per a signar la cloenda de la Festa Major, la gran traca final, que va emboirar la visibilitat de tots els assistents, que van riure i van aplaudir, que van respectar i participar, van ser cívics i tolerants en totes les activitats. I ja per acabar us convidem a l'any vinent, que quants més siguem, més riurem.

Història d'en Manel, el gegant del Putxet

La Carmeta, filla d'una de les famílies principals del barri del Putxet, era una noia que ho tenia tot: bellesa, juventut, diners, però no era feliç.

Cada tarda, la Carmeta pujava fins al lloc més alt del Putxet i es quedava mirant l'horitzó. Allà lluny, es dibuixava la línia del mar i la noia somniava imaginant-se altres mons. Un dia, es va decidir. Les seves passes la van portar al port. La renglera de vaixells i barques amb tants homes afanyant-se la va enlluernar. De sobte el va veure. Ell també la va mirar i tots dos compregueren que s'havien enamorat. El pescador li va explicar que havia d'emprendre un llarg viatge però que tornaria i volia que l'esperés. La Carmeta li ho va prometre.

El temps va passar i els pares de la Carmeta la van obligar a casar-se amb un noi de bona família que segons ells l'havia de fer molt feliç.

En Manel, el pescador, no l'havia oblidat i després d'uns anys, el vaixell que el duia arribà a Barcelona. Va córrer a buscar-la. Ningú no li va donar senyals d'ella. Algú recordava vagament la família però no sabia que se n'havia fet.

El pobre pescador va pujar al Putxet. Potser era allà esperant-lo, potser des d'allà la veuria. No la va trobar. Desesperat, va intentar allargar el màxim el seu camp de visió i, sense saber com, va començar a créixer.

Des de llavors, en Manel, sempre que s'aplega molta gent, surt amb l'esperança de retrobar la seva estimada Carmeta.

Comissió per a la Festa Major Sant Gervasi 1997

BARNAVASI ass.de comerciants

GALVANY COMERÇ ass.de comerciants

Associació de Veïns de Sant Gervasi

Associació de Veïns i Amics del Putxet

